

Skadan av att ge för mycket kärlek – Konstruktiv och destruktiv viljekraft

Välkomna, mina käraste vänner. Gud välsigne var och en av er. Välsignad är denna stund.

Jag önskar nu diskutera en annan aspekt av kärlek, vilja och mänskliga relationer. Ni vet från livet och från era egna erfarenheter, liksom från tidigare föredrag, att dessa tre fenomen är ömsesidigt beroende av varandra. Vart och ett är av största betydelse för ditt liv och din uppfyllelse.

Tillsammans bildar de alla en helhet. Om det ena fungerar självständigt på ett hälsosamt och fruktbart sätt, måste de andra två fungera på ett lika hälsosamt sätt, nästan automatiskt. Ibland är det likväl viktigt att beakta vart och ett separat. Det kan inte finnas någon uppfyllelse av något slag utan goda mänskliga relationer. Och goda mänskliga relationer är omöjliga utan kärlek. Inte heller kan du leva fruktbart utan att viljan fungerar på ett adekvat sätt. Kärlek och vilja kan ha många förvrängda aspekter som yttrar sig på många sätt. Vi har diskuterat vissa av dem tidigare. Låt oss nu beakta dessa ämnen från en ny infallsvinkel.

Ni har lärt er att det är mycket skadligt att tvinga sig själv att känna kärlek när man inte upplever den. I ett sådant fall används felaktig slags vilja och kärlek och det skapas därför ett negativt resultat. Men ni vet också att om man inte ger kärlek, kan man inte ta emot den. Ni försöker därför, medvetet eller omedvetet, att forcera den. Ni använder er vilja för att framkalla en känsla som ännu inte finns inom er. Under vårt arbete tillsammans har ni emellertid lärt er att den riktiga växandeprocessen är att erkänna för dig själv att du ännu inte är förmögen att känna kärlek. Ni kan inte riktigt acceptera det här tillståndet, som för närvarande utgör sanningen. Det utgör er nuvarande verklighet. Om ni accepterar detta utan skuld och dömande, kommer ni till slut att förstå varför det är så. Med den förståelsen frigörs automatiskt er förmåga att älska. Den växer av sig självt.

Alla ni, oavsett hur framgångsrika ni är i ert arbete med att finna er själva, kan observera, om ni bara tittar på er själva, hur äkta, varma, konstruktiva känslor aldrig kan framtvingas, vare sig av andra eller av er själva. Äkta känslor är alltid spontana och kommer av sig själva. De är en indirekt biprodukt av egen medvetenhet och de uppstår spontant på ett sätt som inte är styrt av den yttre viljan, vilket är den vilja som kan aktiveras av din medvetna beslutsamhet. Det första steget är därför alltid att förstå sig själv, från vilket kärleksförmågan växer. Även om detta inte är nytt, behöver det upprepas, för denna vetskap är ännu inte en integrerad del av er.

Hittills har betoningen mestadels varit på er förmåga att älska. Eftersom ni vill bli älskade, har ni främst uppmärksammat er brist på att älska, eftersom denna ofta är ansvarig för att relationer som ni skulle vilja få fungera misslyckas. Det krävs betydande insikt för att upptäcka att det som ni trodde var kärlek, inte var något sådant. Många av er har kommit dithän, åtminstone i viss utsträckning.

Låt oss nu betrakta relationer ur en helt annan synvinkel. Hur är det om du verkligen har älskat och ändå motades bort, blev avvisad? Många av er har konfunderande frågor kring detta. Ni förstår inte varför avvisandet i en eller annan form ägde rum, när du är säker på att du hade en sådan äkta och stark kärlekskraft. Om denna kärlekskraft inte var helt fri från barnsliga strömmar, var den åtminstone blandad med verklig kärlek. Detta förvirrar er, eftersom ni vet att kärlek är nyckeln till livet och mänskliga relationer. Varför, kanske ni frågar er, fungerar det då inte? Finns det alltid själviska, giriga, omogna strömmar i människans själ? Men då skulle ingen någonsin kunna få kärlek, eftersom ingen människa är helt fullkomlig. Samtidigt noterar ni att vissa människor, säkerligen med mindre genuin kärleksförmåga än andra, får mycket mer kärlek. Detta gör er inte bara förvirrade, utan ökar också era känslor av osäkerhet och självtvivel, orättvisa och att vara ett offer. Låt oss titta på detta ämne och få en klarare överblick.

Det är precis lika skadligt och destruktivt, och därmed oklokt, att älska för mycket som det är att älska för lite. Vi talar här om en personlig kärlek som kräver kärlek i gengäld, inte om en obunden kärlek som förnimmer när man ska släppa taget, när man ska hysa varma mänskliga känslor av sympati och förståelse, utan några krav. Men den slags kärlek – oavsett om det är i partnerskapsrelationer eller i personliga vänskapsrelationer – som behöver och vill äga, kan vara lika destruktiv när man ger mer än vad som önskas som när man ger för lite. Att älska för mycket när det inte är önskat är lika okänsligt, lika egocentriskt och lika girigt som att älska för lite. Detta förstår ni ännu inte.

Om en person inte är i stånd att ta emot din kärlek och skräms av den, men din frustrerade önskan om att älska kommer ut i en starkare kraft än vad den andra personen är i stånd att möta, får din ström den andra personen att dra sig tillbaka i rädsla. När du är omedveten om dina egna inre processer, är du inte känslig för detta. Du känner dig bara avvisad och är upptagen med denna förolämpning. Precis som man kan vara okänslig för andras behov av att ta emot ens kärlek för att man är alltför rädd för att komma ut ur sitt skal, så kan man vara okänslig för andras behov av att inte ta emot mer än vad de just då kan bära. Den andra personens inneboende rätt att inte vara mottaglig för det som du vill ge respekteras således inte. För dig är det en fråga om allt eller inget. Om all din kärlek inte tas emot, drar du dig tillbaka och den blir ingenting. Men om du inser den andra personens inre kamp, om du växer tillräckligt för att bara ge det som kan tas emot, skulle en

annan slags relation kunna komma till stånd som kan vara mycket givande. Men du går miste om den genom din inre blindhet.

Det kan vara helt sant att den andra personens oförmåga återspeglar hans eller hennes emotionella omognad, inre problem och konflikter. Men du blir arg på detta. Du vägrar att ge den andra rätten att sätta en gräns som du själv kanske gör gällande i en lite annorlunda version. Du pendlar på så sätt mellan att påtvinga någon en överväldigande kärleksström som inte kan tas emot och att känna förbittring och dra dig tillbaka. Du är ännu oförmögen att behålla en känsla av respekt och gillande om din starka kärlekskraft inte välkomnas. I din ilska använder du vapnet som omvandlar en positiv känsla till en negativ känsla. Du känner dig förbittrad, avvisad, stolt, och du drar dig tillbaka från antingen just den personen eller från att älska igen. Ni befinner er i denna destruktiva obalans många gånger utan att verkligen vara medvetna om det. Med den här inställningen förstör ni potentiella relationer som skulle kunna bli mycket meningsfulla.

Vi har ofta diskuterat era egna inställningar, er förmåga att ge och ta emot. Om du är den som är oförmögen att älska och ta emot, vet ni som befinner er på denna väg vad man ska göra åt det. Man letar i sitt inre tills man uppnår en medvetenhet om sig själv och förstår vad som pågår inombords. Men om det är den andra personen som har denna oförmåga, då blir ni förbryllade och förvirrade. Med denna nya förståelse kan ni lära er att möta problemet. Ni lär er nu att inte bara ifrågasätta er själva vad gäller er förmåga att ge och ta emot, utan också att ifrågasätta den andra personens förmåga i detta avseende. När ni vet vilken betydelse detta har, kommer ni att bli lyhörda för det och inte bara blint rusa fram. Ni kommer att lära er att höra vad som finns bakom orden, tolka tecknen och uppfatta vad som pågår i den andra personen, även om han eller hon inte är medveten om det.

Dessa ord riktar sig särskilt till de vänner som inte företrädevis är tillbakadragna, som är ivriga att ge och relatera och ändå ständigt finner sig vara hindrade på grund av att föremålet för deras tillgivenhet är ovilligt att ta emot den kraftfulla, krävande kraften som de sänder ut. Om ni vore mindre benägna att gå in i försvarsställning, mindre egensinniga, mindre bekymrade över att bli avvisade eller att er omedelbara vilja frustreras, skulle ni utveckla andens ädla natur att respektera den andra personens oförmåga, även om den skulle vara "sjuklig". Den här inställningen skulle då upprätta en mänsklig relation, medan det giriga egocentriska givandet förstör den.

Låt den andra personen vara, tillåt honom eller henne att reagera på ett annat sätt än hur du önskar bli mottagen. På detta sätt kommer ditt liv att bli rikare av många anledningar – inte bara för att du kommer att ha fler meningsfulla relationer, utan också för att du kommer att vara mindre beroende av att din egen vilja ska råda. Du kommer att kunna släppa taget och fortfarande tycka om och respektera en annan person, även om du känner till hans eller hennes oförmåga. Även om den

andra personens gensvar är ”omoget”, spelar det ingen roll. Neka inte att ge den andra personen den rätt som du själv önskar. Observera dina innersta inställningar och strömmar ur detta perspektiv och du kommer så småningom att bli medveten om vilken betydelse ditt framrusande sätt har. Du kommer inte längre att betrakta detta som en tillgång som livet orättvist straffar dig för; du kommer att se den inneboende självskheten och girigheten i det. Allteftersom du lugnt gör det, kommer du automatiskt att mogna även i detta avseende. Du kommer att utveckla respekten och anständigheten, om jag får använda det ordet, att tillåta den andra personen att vara på sitt sätt. Du kommer att ha andens generositet och ädla natur att stå tillbaka och släppa taget och ha en finare lyhördhet för den andras behov – oavsett om hon eller han vill ta emot mer än vad du ger eller mindre än vad du vill ge. Om detta sker utan förakt eller bitterhet mot den andra eller mot dig själv, utan självtvivel eller självförminskning, då har du verkligen vuxit upp. Kanske kan du på ett moget sätt möta att din vilja inte efterlevs, ännu bara på en ytlig nivå av ditt väsen. Men accepterar du det även när det når in i de djupare lagren av din personlighet? Ställ dig den frågan; titta mycket ingående på vad som uppenbaras för dig och huruvida du är villig att acceptera insikten som kommer. Allteftersom du växer på detta sätt, kommer du inte att ge upp något rikt som du trängtar efter; det bara ser ut som det när du ger upp din omedelbara vilja. I själva verket blir du rikare, inte bara i anden, mognad, självtillit och självaktning, utan rikare i dina mänskliga relationer.

Men, återigen, om du ännu inte är förmögen att känna på ett så moget sätt, tvinga dig inte till det. Observera snarare dig själv när du utövar den här starka, krävande kraften och observera din reaktion när den stöts tillbaka. Observera kraften när den är verksam, upplev den utan att döma dig själv. Detta är det enda sättet, som jag fortsätter att säga om och om igen.

Lycka och kärlek kan inte vara viljemässiga processer, mina vänner. Dessa kommer allteftersom ni observerar er själva utan att döma vad som är bra eller dåligt, rätt eller fel.

Mina vänner, är ni alltför rädda för att älska? Alltför tillbakadragna? Vågar du inte sträcka dig ut i världen och in i relationer och gömmer dig i stället i ditt eget hörn närhelst en hand sträcks ut till dig, närhelst kärlek erbjuds dig? Skulle det kunna vara så att du i din rädsla undgår att ens känna igen kärlek när den kommer, för att inte belasta dig med skulden över att avvisa det som du också törstar efter? Eller är du en av dem som ständigt är redo att ge, generöst, men kanske alltför generöst, för att du utifrån ditt behov, och kanske också utifrån en barnslig girighet, bortser från den andra, inte kan luta dig tillbaka, slappna av och lugnt se på den andra personen? Eller, mina vänner, är ni kanske lite av båda?

Titta på dig själv ur denna synvinkel. Och allteftersom du gör det, kommer din lyhördhet för den andra personens behov att utvecklas, lite i taget, genom din växande egen medvetenhet. Du

kommer att förnimma att det inte är en fråga om att den andra inte vill ta emot något från dig, utan kanske inte vill ha det vid den här tidpunkten, på det här sättet. Kanske blir det lättare för den andra att komma ut ur sitt skal när han eller hon inte möter en kärlekskraft som är så krävande och så kraftfull.

Bara alltför ofta förekommer både förvrängningarna samtidigt inom er. Du kan å ena sidan bli skrämmd om du stöter på ett starkt krav. När detta krav inte är närvarande, utövar du samtidigt ditt eget utan att faktiskt se vad som erbjuds dig.

Låt oss nu gå över till ämnet viljan. Vi har tidigare diskuterat det ur många olika synvinklar: egenviljan, den yttre och inre viljan, samt de olika sätten som en sund och osund viljekraft kommer till uttryck på. Låt oss nu titta på en annan av de negativa uttrycken och några fler orsaker till att viljan inte fungerar på ett adekvat sätt.

(1) När du är omedveten om vad du vill, även om det du vill är hälsosamt och fruktbart i sig, måste själva det faktum att du är omedveten om det framkalla ett negativt resultat. Varför? Inte på grund av önskan i sig, utan på grund av orsaken som gjorde det nödvändigt att dölja den. En sådan omedvetenhet, som en gång var avsiktlig, innebär egentligen ett självbedrägeri. Du vill något, men du känner att det du vill är fel, så du försöker tro att du inte vill det. I det yttre förespeglar du för dig själv och för världen att du inte vill det som du vill inombords. Och det är detta självbedrägeri som ger upphov till det destruktiva resultatet, inte önskans kvalitet i sig, oavsett om önskan är moraliskt acceptabel eller ej. Det är den brutna medvetenheten med alla dess bibetydelser som är ansvariga. Du vill således inte det du vill.

Du är så osäker på dig själv och på din egen riktighet, att du trycker undan och i slutändan förtränger din förmåga att önska, din viljekraft. Du kanske omvandlar den så att den visar sig på nytt i formen av en kompromiss, men oklarheten skapar en tjock dimma i ditt psyke, ett osunt klimat som förhindrar dig att uttrycka dig själv. Om det är en osund önskan, kan du inte hantera den eftersom du inte längre är medveten om att den finns. Men det kan mycket väl vara en mycket sund önskan som du inte tillåter att komma in i medvetandet på grund av att du vill följa normerna som har lags på dig av samhället, av den allmänna åsikten – eller vad du tror att dessa är. Du kanske således tvingar dig själv att leva med något som är långt underlägset din egen vilja, ditt verkliga jags vilja. Anledningen till att du gör det är rent negativ. Den består av brist på mod att vara dig själv, det överdrivna behovet att vara till lags eller ett otal andra anledningar som ni känner till från tidigare föredrag och från ert arbete. En fruktbar önskan visar sig därför vara ofruktbar, eller ibland till och med destruktiv, om du är omedveten om den.

(2) En annan orsak till att viljekraften eller önskeförmågan blir ofruktbar är att den har blivit kluven i två riktningar. Vi har diskuterat detta utförligt tidigare. Om din vilja rör sig dels i en riktning, dels i en annan, kommer du att uppleva ett mycket negativt resultat. Du kommer att hindras i dina ansträngningar och uppleva misslyckande och frustration. Ni kan ofta felaktigt tro att ett sådant misslyckande uppstår av moraliska anledningar, men det gör det inte. Båda riktningarna kan vara moraliskt adekvata, men det faktum att du inte är ett med dig själv framkallar vad du omedvetet kanske betraktar som ett straff.

(3) Om din vilja är så stark att den inte beaktar hindren och inte heller respekterar andra människors benägenheter, om den inte tar hänsyn till den andra personens verklighet, om önskans styrka är starkare än vad verkligheten motiverar, då motverkar du ditt syfte.

(4) Om du visar alltför lite vilja, om du är resignerad och tillbakadragen, blir apatisk och är alltför rädd för att vilja leva ett meningsfullt liv, om du inte vågar göra det som är nödvändigt för att skapa ett meningsfullt liv för dig själv, utan väntar på att någon auktoritet att ge det till dig, då lamslår du din viljekraft och din önskeförmåga.

Dessa fyra aspekter förhindrar att viljan och förmågan att önska flödar på ett sunt, avslappnat stabilt sätt. Mycket förvirring kommer från er tendens att betrakta något som rätt eller fel, bra eller dåligt. Det finns så många teorier – andliga, religiösa, filosofiska eller psykologiska – om viljans användning. Det finns den tankeskola som säger att man inte får sträva efter resultat för att få frid. Man får inte ha någon viljekraft. Man måste släppa taget. Och det finns en annan tankeskola som säger att utan viljan, kan det inte finnas något liv, ingen uppfyllelse. Inser ni inte, mina vänner, att båda dessa synbarligen motsatta synsätt är riktiga och samtidigt kan båda vara felaktiga? Jag har visat er många gånger hur det uppstår förvirring när motsatta synsätt kan vara både riktiga och destruktiva.

Om din vilja faller in under någon av dessa kategorier som jag nämnde – om den är spänd, om den styrs av omogna motiv, om du är omedveten om den, om den är tudelad, om den är tvångsmässig och alltför ivrig – då är det mycket sant att säga släpp taget, låt din egen vilja slappna av. Men om din vilja inte fungerar alls eller fungerar otillräckligt, hur kan du då växa? Då behöver du viljan att växa, att leva, att älska. Och på en annan nivå behöver du den samtidigt inte. Du kan inte använda en direkt viljekraft för att få dig att känna vad du inte känner, även om du kanske vill känna det. Men du behöver din vilja för att observera dig själv uppriktigt och utan att lura dig själv, och från denna observation växer automatiskt din förmåga att älska och leva. Upptäck de förenande krafterna som finns bakom din viljas tudelning för att hjälpa den att växa samman i en ström.

Om du verkligen vill ha goda relationer, måste du vilja ha dem, men utan en spänd ansträngning och utan att förvänta dig ett omedelbart resultat. Brådska inte fram ett visst resultat, bundet av en tidsfrist och begränsat i sitt slag som du själv väljer. Relationer inbegriper andra och även de behöver beaktas, inte bara du. Om ett sådant beaktande inte ges, upphäver du relationen. Huruvida detta beaktande gäller för yttre och uppenbara manifestationer eller berör dolda, känslomässiga inställningar gör inte någon minsta skillnad.

Jag pekar på den riktiga kombinationen av att vilja och samtidigt frigöra: egenviljan avlägsnas samtidigt som den goda viljan blir kvar. Denna goda vilja behöver odlas på nytt, om och om igen. När du har den, släpper du taget om egenviljan genom att visa tolerans för detta ”hur” och ”när”. Du odlar också en medvetenhet om dina egna störande strömmar, liksom om den andras behov och vilja, samtidigt som du förblir lyhörd för skiftningar och förändringar, för ingenting som lever förblir statiskt. Endast en fri ande kan vara tillräckligt vaken och avslappnad för att följa strömmen av evigt föränderliga betingelser som emanerar från andra, från dig själv, från livets omständigheter. För att göra det, behöver din sunda vilja fungera; du kan inte vara viljelös, men du måste vara fri från egenviljans oböjliga villkor som dikterar alla detaljer. Detta beskriver skillnaden mellan den yttre och inre viljan. Den inre viljan kommer från ditt verkliga jag, som är inneboende fritt. Om du tillåter den frihet, kommer du inte längre att vara fångad av egenviljans begränsningar.

Utan vilja, kan det i sanning inte finnas något liv och inget växande. Om du vill uppfylla dig själv och din potential, utgör den yttre, ansträngda viljan ofta ett hinder. Det är den inre, fria viljan som behöver odlas för att frambringa uppfyllelsen indirekt. Det direkta tillvägagångssättet är medvetenhet och den kommer inte av sig självt. Det kräver din avslappnade vilja. Om viljan är kopplad till ett moraliserat dömande, blir den destruktiv eftersom sanningen blir otillgänglig. Om viljan kan riktas mot att gå bortom tendensen att moralisera och i stället fokusera på det som är sant, snarare än på det som är rätt, framkallar viljan sanning och därigenom kärlek.

Inom alla områden av livet där ni har förverkligat er potential och upplevt ett visst mått av uppfyllelse, kommer ni ständigt att ha behövt förnyat er sunda vilja. Titta tillbaka och ni kommer att se att det är så. För att erhålla det du önskar, behöver viljan odlas om och om igen på ett avslappnat, generöst sätt, inte genom att stöpa dina egna begränsade föreställningar genom att antingen önska dig en viss specifik framgång eller en viss specifik relation. En sådan inställning kommer att förslava dig, oavsett om den är medveten eller inte. Det inre odlandet av din vilja – låt det vara för att växa, öka din egen medvetenhet, förverkliga en potential eller skapa en meningsfull relation – måste vara avsett för helheten. För delarna måste odlandet dock vara rörligt och följsamt, det måste anpassa sig till ständigt föränderliga omständigheter och betingelser. Med den här inställningen kommer du att ha andens generositet att låta de olika livskrafterna, som

kommer från ditt verkliga jag och från den andra personen, vara verksamma på ett harmoniskt sätt.

Studera dessa ord, mina vänner – och när jag säger studera, menar jag inte en enbart intellektuell förståelse, som ofta hindrar den inre absorptionen och därmed växandet. Försök att uppfatta det jag säger med ditt innersta jag. Försök inte att pressa dig till att leva upp till allt detta. Observera snarare när och hur du avviker, utan att döma eller tvinga dig att vara omedelbart annorlunda. Bara observera. När ni fortsätter i ert privata arbete på denna väg, kommer ni att erhålla en ännu djupare förståelse; ur den här infallsvinkeln kommer ni att förstå er själva bättre och på så sätt förstå andra och livet på ett mer djuplodat sätt.

Finns det nu några frågor om detta ämne?

FRÅGA: Kan detta tvångsmässiga, överdrivna givande leda till sadism? Och är det å andra sidan typiskt för missionären?

SVAR: Vad gäller den första frågan, skulle det vara en överförenkling och det är också felaktigt att säga att detta skulle leda till sadism. Nej. Men eftersom allting i det mänskliga psyket hänger samman, kanske man i vissa fall kan hitta en länk. Men det kan av samma skäl vara kopplat till masochism. Både sadism och masochism är, som ni vet, bara två sidor av samma mynt; de är betingade och uppstår inte ur en, utan ur många fasetter i människans själ.

När det gäller din andra fråga, så finns det en sanning i det du säger. Närhelst en person vill påtvinga någon annan något, oavsett om det är kärlek eller en tro, har det sin grund i egenviljan. En sådan person handlar utifrån en tvångsimpuls. Jag skulle inte säga att alla missionärer nödvändigtvis har detta drag, men många kan ha det. Om man måste erbjuda kärlek eller frälsning, kräver det visdom att acceptera att ens egen vilja och egna idéer inte är välkomna hos den andra personen. Det kräver mer mognad och visdom än vad de flesta har och framför allt så kräver det egen medvetenhet, att släppa den andra personen fri, även i sin ofullständighet.

När det gäller lärosatser, oavsett hur vackert dessa klingar, finns det ingenting som förlamar anden och själen mer än att anamma en ovanpålagd lära, även en riktig sådan. Jag har talat mycket om detta tidigare, det kan dock inte understrykas nog att inre växande och frihet enbart kan komma genom att vara sig själv. Genom en väg som denna, kommer du att uppleva inombords vad vissa läror kanske kan lära dig i ord. Detta är den enda tron som är äkta och som främjar ett växande.

FRÅGA: När du talade om viljan bakom kärlek, nämnde du att den understöds av ett begär, av en önskan. Understöds inte viljan även av erfarenhet och omdöme? Anledningen till att jag frågar är att när vi pratar om kärlek, måste vi också prata om emotionell oförenlighet.

SVAR: Viljan styrs naturligtvis också av erfarenheter och av vad du har lärt dig, inte bara av dina innersta behov. Det är en mycket viktig insikt att avgöra vilket som är ditt verkliga behov. Även om detta behov, så som det existerar nu, är barnsligt och omoget, vet du att det är mycket bättre för dig att erkänna behovet. Detta innebär inte att man nödvändigtvis måste omsätta det i handling. Var fullt medveten om att det existerar. På så sätt transformeras behovet till vilja. Ett genuint behov, överfört till vilja, även om det är ofullkomligt och omoget, är sundare än en mogen och sund vilja som genom yttre medel har lagts ovanpå, styrd av påverkan från utbildning, av andras åsikter som du kanske har anammat av en eller annan anledning. En sådan överlagring leder till självalienationen som vi har diskuterat så ofta. Även dina egna personliga erfarenheter från det förflutna kan vara vilseledande då de är betingade av dina mönster, bilder och förutfattade idéer. Erfarenheternas begränsade omfång, liksom ditt vinklade perspektiv på dem, kommer inte att ge dig verklighetens frihet. Det kan förhindra att du möter livet på nytt och att du därmed verkligen vidgar din horisont och din förmåga att uppleva livet så fullt som möjligt. Om du dock lever på ett sätt där du är sann mot dig själv, ofullkomligt som detta jag kan vara, kommer spontaniteten och medvetenheten om vem du verkligen är och vad du vill vid varje given tidpunkt, att frigöra dig från begränsningens, de förutfattade meningarnas, den snäva, stela utblickens fjättringar, som alla följer av att man tittar bort från sig själv.

Att manipulera din vilja i enlighet med vad du vet eller tror är rätt, eller till och med i enlighet med dina egna begränsade tidigare erfarenheter, förlamar det verkliga jagets spontanitet. Även om det verkliga du önskar något som är ofruktbart och du inser detta faktum – inte nödvändigtvis går till handling med det – kommer detta att vara så mycket hälsosammare än att vilja något som inte är du. Om din vilja styrs av rädsla, kommer du inte ens att nå fram till den verkliga önskan eller behovet bakom den. Om du styr din vilja genom något som är ovanpålagt och som inte upplevs av dina ännu barnsliga känslor, väntar dig mycket större problem än om du gjorde dig av med det som är ovanpålagt. För endast då kan du komma igenom barnsligheten och komma till området i ditt väsen där just denna barnslighet tar emot själskrafterna som får den att växa ut ur sig själv.

När det gäller frågan om oförenlighet, förstår jag inte riktigt vad det var du ville veta.

FRÅGA: Om min barnsliga önskan och min kärlek och min vilja riktas mot en mänsklig relation där det finns en oförenlighet, då är hela saken fel, om ett sådant ord uttrycker vad jag menar?

SVAR: Om du verkligen förstår vad jag sa i detta föredrag, kommer din fråga att besvaras. Om det finns en sådan oförenlighet, beror det bara på att viljan – hos den ena eller kanske hos båda parter – på ett forcerat sätt injiceras in i en relation som inte är möjlig för just dessa människor. En annan slags relation skulle kunna finnas mellan dessa människor, men den starka viljekraften stöter bort den verkliga möjligheten ur bilden. Det som är möjligt uppfattas inte, eftersom viljan är inställd på något annat. Verkligheten ska passa in i vad du önskar att den ska vara. Det är på detta sätt som sådana oförenlighetsproblem uppstår.

FRÅGA: Jag skulle vilja ställa en fråga för mitt lilla barnbarn. Han lever i rädsla nästan hela tiden. Till följd av den här rädslan, blir han ständigt sjuk. Nu är den här rädslan att dem han älskar, alla hans nära och kära, är fientliga mot varandra. Och om han älskar den ena, drar sig den andra tillbaka. Han slits ständigt itu. Jag undrar om du skulle kunna visa mig en väg här?

SVAR: Det finns egentligen ingenting jag kan säga som du inte redan vet. Men jag ska försöka hjälpa. Först och främst behöver ni alla helt inse att det som han är rädd för stämmer. Det är inte något påhittat, en fantasi från hans sida. Om ni fullt ut inser detta faktum, inte bara erkänner det ytligt, kommer en sådan medvetenhet från er alla redan att ha en läkande effekt – inte bara på honom, utan på alla berörda.

När ni fullt ut inser detta faktum, kommer ni att stöta på problemet med er egen skuld. Denna skuld behöver också bli fullt medveten. En sådan medvetenhet kommer att rikta ljuset på frågan ”Har jag orsakat ett inre problem hos detta barn på grund av min egen ofullkomlighet? Hur kan jag leva med sådan vetskap?” Er omedvetna vetskap om den här pressande frågan gör att ni drar er för att konfrontera den och ni blir mer tvångsmässiga när ni försöker avlägsna dessa destruktiva känslor som uppenbarligen är ansvariga för barnets rädsla. Ju mer tvångsmässigt ni vill bli av med de destruktiva känslorna, desto mer behöver ni förespegla att känna vad ni egentligen inte känner. Och detta i sin tur förvärrar problemet hos honom och hos er alla. Det ökar rädslan och skulden i hela omgivningen. Om ni dock inser vad ni känner och förstår det fullt ut genom att gå till botten med det – vilket endast kan göras utan skuld och utan att döma dig själv eller andra – då börjar ni förändra atmosfären redan långt innan ni är förmögna att känna annorlunda. Detta måste då hjälpa honom.

Åh, ni kan säga många saker till honom och han har säkert en ovanlig förståelse i detta avseende. Men vad ni säger till honom kommer inte riktigt att hjälpa såvida ni inte ser och möter det som är, utan att moralisera över någon, utan bara accepterar er omognad och genom att göra så lära er mer om den. En sådan aktivitet kommer att lätta den spända atmosfären som framkallar hans rädsla. Spänningen orsakas mer av den tvångsmässiga strävan efter att vara något som ni ännu inte kan vara, för att ni inte förstår rötterna fullt ut. Acceptera denna långsamma växandeprocess. Avlägsna

tvångsmässigheten och otåligheten, och de ofullkomliga fientliga känslorna kommer att bli mindre skadliga än tvånget att övervinna dem.

Med en sådan inställning kommer ni alla verkligen att förstå att även han tog med sig sina olösta problem in i detta liv, liksom ni tog med era egna. Omgivningen tar bara fram det som redan existerar. Den kan inte ta fram det som inte finns där i första hand. Han måste leva ut sina problem, liksom ni måste leva ut era. Ofullkomliga föräldrar och omgivningsfaktorer har helt enkelt tagit fram problemen i förgrunden. Men denna sanning kommer bara att vara en personlig upplevelse om och när du avlägsnar din brådskas, din bristande acceptans av dig själv, ditt beroende av att behaga andras moraliska normer för att bli godkänd, liksom din skuld och din rädsla. Fram till dess kan du hjälpa honom genom att tyst utföra detta arbete där du ökar din egen medvetenhet och acceptans av dig själv.

Ni vet allt detta, men det är så ofta som ni inte tillämpar det på de dagliga små känslorna som ni låter passera utan att bli medvetna om deras förekomst och därmed, slutligen, om deras djupare innebörd. Detta kommer då att möjliggöra för er att förnimma den effekt som ni har på varandra – och i detta är allas ert perspektiv fortfarande begränsat. Detta är något som ni ännu inte har beaktat. Inte riktigt.

FRÅGA: Du menar mig personligen? Eller menar du oss alla?

SVAR: Åtminstone du och din dotter som gör detta arbete med att finna er själva. Ni har båda i era upptäckter om er själva funnit att det som han är rädd för faktiskt är fallet. Ni har levt i detta mönster där lojaliteten är delad. Vid det här laget förstår ni – och detta är en stor förbättring – att det inte bara är så, utan i viss utsträckning varför det är så. Men ni förstår ännu inte, eller upplever inte eller är lyhörda för den effekt som detta har på andra och att den här förståelsen också kommer att hjälpa barnet. Att förstå utan att moralisera.

FRÅGA: Finns det något sådant som numerologi, att vissa siffror är gynnsamma och andra inte?

SVAR: Jag avråder starkt från sådana saker. Mycket starkt.

FRÅGA: Är det naturens plan att ett barn utvecklar en reaktion, en neuros mot en förälder eller mot föräldrarna, oavsett hur goda eller snälla dessa föräldrar råkar vara?

SVAR: Det är definitivt inte naturens plan. Nej. Detta visar återigen på en fullständig missuppfattning om vad människan är och vad livet är. Det är människan som är upphovet till detta. Det enda sättet som ni kan greppa och förstå varför det ska vara så att vissa barn får de bästa

och mest gynnsamma omständigheterna och utvecklar så kallade neuroser, medan i andra fall kan omständigheterna vara synnerligen ogynnsamma och ändå finns det relativt lite neuros – vi kan inte säga ingen, eftersom ingen människa är fri från det – det enda sättet att förstå detta är att ni inte föds en gång, utan kommer tillbaka om och om igen med problemen som ännu inte är lösta. Det är inte naturen som gav er dessa problem.

FRÅGA: Vid ett tillfälle berättade du för oss att det var lättare att arbeta på denna väg här på jorden än i andevärlden. Samtidigt vet vi att även våra nära och kära utvecklas. Även de arbetar för att förverkliga sig själva och får hjälp av vårt arbete med oss själva. Skulle du kunna förklara hur detta fungerar?

SVAR: Växande och egen utveckling är något som i viss utsträckning kan äga rum i varje tillvarosfär. Men där hindren och besvären är störst, där kan växandet vara mest effektivt, förutsatt att personen i fråga så önskar. De djupt inbäddade problemen framkallas inte utan hinder eller besvär. De kan inte manifesteras och därför saknar du en medvetenhet om dem. Utan en sådan medvetenhet kan du inte växa ut ur dem. Allt detta förklarade jag tidigare.

I andliga sfärer där man lever utan den fysiska kroppen, befinner man sig i ett liv där man inte stöter på hindren som orsakas av materien. Man kan fortfarande växa och utvecklas till viss grad utan detta hinder, men definitivt inte i samma grad som på jorden. Materien utgör ett konstant hinder. Den utgör ett enda motstånd. Vi pratade om psykologiskt motstånd, men detta utgör endast en aspekt, ett litet fragment av motståndet som sådant. Livet på jorden, livet i materien, utgör ett motstånd. Om ni inte hade något motstånd alls, skulle ni inte kunna leva överhuvudtaget. När ni emellertid gör för mycket motstånd, förlamar ni er i enlighet därmed och om graden passerar en viss gräns, kan ni inte heller leva. Livet på jorden kräver en viss jämvikt mellan inte för mycket och inte för lite motstånd. Samma sak gäller för viljan. Viljan är en kraft som övervinner materiens motstånd, separationens motstånd. Om viljan är för stark, är den skadlig och om den är för liten, kommer den inte att övervinna materiens motstånd tillräckligt. Det är på detta sätt som man kan växa mycket snabbare på grund av motståndet. Genom att lära sig att följa med motståndet, utvecklas man inombords i precis rätt grad, i den rätta balansen. Detta kan givetvis inte läras genom regler och föreskrifter och lagar och doktriner som ni absorberar med er hjärna. Detta är en inre känsla som utvecklas ur ett sådant arbete som ni gör. Det är något intuitivt, inte något förvärvat. Ni växer för att passa in i den rätta strömmen som består av den särskilda grad av motstånd som ni behöver. Den är inte samma för alla. Varje person har en personlig vibration, eller frekvens, summan av hela ens väsen, det yttre och det inre. I överensstämmelse med denna personliga vibration behöver motståndet så att säga passa med materiens allmänna motstånd. I den grad du lever fruktbart och harmoniskt, kommer din vibration att vara i harmoni med materiens

allmänna motstånd. Detta är anledningen till att utvecklingen på jorden fortskrider så mycket snabbare.

Var välsignade, var och en av er. Må dessa ord frambringa ett eko i ert innersta väsen. Må de bli givande för er, kanske inte omedelbart, kanske inte förrän om månader framöver, eller till och med år, när ni i ert arbete med att finna er själva kommer till den punkt när ni verkligen kommer att förstå vad jag sa i kväll. Var i frid, mina käraste vänner. Var i Gud.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16